

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ

ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΠΟΙΗΣΗΣ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗ

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ

- σεβασμός στο μέτρο, την ομοιοκαταληξία,
- χωρισμός του ποιήματος σε στροφές με ίσο αριθμό στίχων και τον αριθμό συλλαβών σε κάθε στίχο
- αποφυγή διασκελισμών
- προσεκτική επιλογή λέξεων (αποφεύγονται οι «αντιποιητικές»

επιμονή στα σχήματα λόγου και στα εκφραστικά μέσα
- προσπάθεια ώστε το ποίημα να απέχει πολύ από τον καθημερινό λόγο και φυσικά τον πεζό λόγο
- αλληλουχία νοημάτων: ο τρόπος που παρουσιάζουν τα νοήματα δεν αμφισβητεί τη λογική μας ή τον κόσμο γύρω μας και όσα γνωρίζουμε γι' αυτόν

στόχος του ποιήματος:
η αισθητική απόλαυση μέσα από την τήρηση συμβάσεων

- η μοντέρνα ποίηση αμφισβητεί κάθε κανόνα
- στίχος ελεύθερος
- έλλειψη μέτρου, ομοιοκαταληξίας
- συχνά το ποίημα προσεγγίζει τον πεζό λόγο
- χρήση λέξεων και από τον καθημερινό λόγο (ακόμη και κακόχη). Μπορεί να γράψει κάποιος ποίηση με οποιαδήποτε λέξη
- κυριαρχία της εικόνας
- εκφραστική τόλμη:
σχήματα λόγου που αμφισβητούν την κοινή λογική. Γέννηση νέων νοημάτων μέσα από απρόσμενους λεξικολογικούς συνδυασμούς -->

κατάργηση κάθε λογικής αλληλουχίας σε ό,τι αφορά το νόημα, που παραμένει κρυμμένο.

Ο αναγνώστης το ανακαλύπτει μόνος του προσπερνώντας τις γλωσσικές δυσκολίες
- πολυσημία των λέξεων / ασάφεια

- συμπύκνωση, αφαίρεση, ελλειπτικότητα, ερμητικότητα
- ασύμβατες και άλογες συζεύξεις
- υπάρχουν ιδέες, έννοιες και συναισθήματα που ήταν αδύνατο να εκφραστούν μέσα από τους αυστηρούς και δεσμευτικούς κανόνες της παραδοσιακής ποίησης.

παράδοση
και
μοντερνισμός

“Τὴν μὲν ζωγραφίαν ποίησιν σιωπῶσαν,
τὴν δὲ ποίησιν ζωγραφίαν λαλοῦσαν.”

(=η ζωγραφική είναι ποίηση που σιωπάζει και
η ποίηση είναι ζωγραφική που μιλάει)

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Ο ΚΕΙΟΣ, 556-468 π.Χ.

ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

